

4) Artykuł 11 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3887/92 z dnia 23 grudnia 1992 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy lub art. 22 rozporządzenia nr 1760/2000 należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie nie może ustanawiać sankcji krajowych polegających na obniżeniu całkowitej kwoty pomocy i wyłączeniu prawa do pomocy wspólnotowej, o którą może się ubiegać rolnik, który zgłosił wniosek o premię za ubój, ponieważ sankcje tego rodzaju zostały przewidziane w sposób szczegółowy w rozporządzeniu nr 3887/92.

(¹) Dz.U. C 93 z 16.4.2005.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 24 maja 2007 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerechtshof — Austria) — Winfried L. Holböck przeciwko Finanzamt Salzburg-Land

(Sprawa C-157/05) (¹)

(Swobodny przepływ kapitału — Swoboda przedsiębiorczości — Podatek dochodowy — Wyplata dywidend — Dochody z kapitału pochodzące z państw trzecich)

(2007/C 155/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Winfried L. Holböck

Strona pozwana: Finanzamt Salzburg-Land

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgerechtshof — Wykładnia art. 56 i 57 WE — Przepisy krajowe dotyczące podatku od wypłacanych dywidend — Osoba fizyczna mająca miejsce zamieszkania na terytorium kraju, posiadająca dwie trzecie akcji spółki z siedzibą w państwie trzecim (Szwajcarii) — Opodatkowanie dywidend według zwykłej stawki podatku dochodowego, w odróżnieniu od dywidend krajowych, do których stosuje się opodatkowanie według stawki obniżonej

Sentencja

Artykuł. 57 ust. 1 WE musi być interpretowany w ten sposób, że art. 56 WE nie stoi na przeszkodzie stosowaniu przez państwo człon-

kowskie przepisów obowiązujących w dniu 31 grudnia 1993 r., które przewidując w odniesieniu do akcjonariusza otrzymującego dywidendy od spółki będącej rezydentem opodatkowanie według stawki równej połowie średniej stawki podatku, jednocześnie w odniesieniu do akcjonariusza otrzymującego dywidendy od spółki z siedzibą w państwie trzecim, w której posiada on dwie trzecie kapitału zakładowego, przewidują opodatkowanie według zwykłej stawki podatku dochodowego.

(¹) Dz.U. C 143 z 11.6.2005.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 24 maja 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-361/05) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Gospodarowanie odpadami — Dyrektywy 75/442/EWG i 1999/31/WE — Składowiska Níjar, Hoyo de Miguel i Cueva del Mojón)

(2007/C 155/04)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: I. Martínez del Peral i M. Konstantinidis, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele: I. del Cuvillo Contreras i M. Muñoz Pérez)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 4, 9 i 13 dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów (Dz.U. L 194, str. 39), zmienionej dyrektywą Rady 91/156/EWG z dnia 18 marca 1991 r. (Dz.U. L 78, p. 32), oraz art. 14 dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz.U. L 182, str. 1) — Składowiska Níjar, Hoyo de Miguel i Cueva del Mojón położone w La Mojonera

Sentencja

1) Nie przyjmując w wyznaczonym terminie przepisów niezbędnych dla zapewnienia stosowania w odniesieniu do składowisk Níjar, Hoyo de Miguel i Cueva del Mojón art. 4, 9 i 13 dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów, zmienionej dyrektywą Rady 91/156/EWG z dnia 18 marca 1991 r., oraz art. 14 dyrektywy 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy tych przepisów

2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania

(¹) Dz.U. C 296 z 26.11.2005 r.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 24 maja 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-394/05) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2000/53/WE — Pojazdy wycofane z eksploatacji — Artykuł 3 ust. 5, art. 5 ust. 1, art. 7 ust. 2 i art. 8 ust. 3 i 4 — Nieprawidłowa transpozycja)

(2007/C 155/05)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: D. Recchia i M. Konstantinidis, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włosa (przedstawiciele: I. M. Braguglia i P. Gentili, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 2-8, 10 i 12 dyrektywy 2000/53/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz.U. L 269, str. 34)

Sentencja

1) Przyjmując decreto legislativo nr 209 z dnia 24 czerwca 2003 r., który transponuje przepisy dyrektywy 2000/53/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 września 2000 r. w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji do prawa krajowego w sposób niezgodny z tą dyrektywą, Republika Włosa uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 3 ust. 5, art. 5 ust. 1, art. 7 ust. 2 lit. a) akapit drugi oraz art. 8 ust. 3 i 4 tej dyrektywy.

2) Republika Włosa zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 22 z 28.1.2006 r.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 24 maja 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-43/06) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 85/384/EWG — Architekci — Wzajemne uznawanie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji — Konieczność złożenia egzaminu wstępnego do izby architektów)

(2007/C 155/06)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: H. Støvlbæk i P. Guerra e Andrade, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska (Przedstawiciel: L. Fernandes, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 2 i 10 dyrektywy Rady 85/384/EWG z dnia 10 czerwca 1985 r. w sprawie wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dowodów posiadania kwalifikacji w dziedzinie architektury, łącznie ze środkami ułatwiającymi skuteczne korzystanie z prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług (Dz.U. L 223, str. 15) — Wymóg złożenia egzaminu wstępnego do izby architektów państwa przyjmującego dla architektów z innych państw członkowskich niebędących członkami odpowiednich izb architektów

Sentencja

1) Wprowadzając wymóg złożenia przez osoby posiadające kwalifikacje zawodowe w dziedzinie architektury nabyte w innym państwie członkowskim egzaminu wstępnego do portugalskiej izby architektów, jeśli osoby te nie są członkami izby architektów innego państwa członkowskiego, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 2 i art. 10 dyrektywy Rady 85/384/EWG z dnia 10 czerwca 1985 r. w sprawie wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dowodów posiadania kwalifikacji w dziedzinie architektury, łącznie ze środkami ułatwiającymi skuteczne korzystanie z prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług, zmienionej przez dyrektywę 2001/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 maja 2001 r.

2) Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 86 z 8.4.2006.